

Notă: Aderat prin Hot. Parl. nr.1255-XIII din 16.07.97

**CONVENȚIE REFERITOARE LA PREVENIREA ȘI PEDEAPSA PENTRU
CRIMELE SĂVÎRȘITE CONTRA PERSOANELOR CARE SE BUCURĂ
DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ, INCLUSIV CONTRA AGENȚILOR DIPLOMATICI**

din 14.12.73

* * *

Publicată în ediția oficială
"Tratate internaționale", 1999, volumul 14, pag.6

Semnată la New York la 14 decembrie 1973

Statele părți la prezenta Convenție,
avînd în vedere scopurile și principiile Cartei ONU referitoare la
menținerea păcii și securității internaționale și dezvoltării relațiilor
de prietenie și colaborare între state,

considerînd că infracțiunile împotriva agenților diplomatici și
altor persoane, care se bucură de protecție internațională, amenințînd
securitatea acestor persoane, crează un pericol real pentru menținerea
relațiilor internaționale normale, care sunt necesare pentru colaborarea
între state,

ținînd cont că comiterea unor astfel de infracțiuni conduce la
dereglaarea serioasă a comunității internaționale,

fiind convinse că există o necesitate acută de a lua măsurile
efective corespunzătoare pentru preîntîmpinarea și pedepsirea unor
asemenea infracțiuni,

au convenit asupra următoarelor:

Articolul 1

În sensul prezentei convenții:

1. Prin expresia persoană care se bucură de protecție internațională
se înțelege:

a) orice șef de stat, inclusiv orice membru al unui organ colegial,
care în virtutea constituției statului respectiv îndeplinește funcțiile
șefului de stat; orice șef de guvern sau ministru al afacerilor externe,
atunci cînd o astfel de persoană se găsește într-un stat străin, precum
și membrii de familie care îl însoțesc;

b) orice reprezentant, funcționar sau personalitate oficială a unui
stat și orice funcționar, personalitate oficială sau alt reprezentant al
unei organizații interguvernamentale, care, la data cînd și în locul în
care o infracțiune s-a comis împotriva sa, a reședinței oficiale, a
locuinței personale sau mijloacelor sale de transport, este îndreptățit
conform dreptului internațional la o protecție specială împotriva
oricărei atingeri a persoanei, a libertății sau demnității sale, precum
și a membrilor familiei care fac parte din gospodăria sa.

2. Prin expresia autor presupus al infracțiunii se înțelege orice
persoană contra căreia există probe suficiente că a comis sau a
participat la una sau mai multe infracțiuni prevăzute de art. 2.

Articolul 2

1. Fapta intenționată:

a) de a comite un omor, o răpire sau orice alt act împotriva
integrității corporale sau libertății unei persoane care se bucură de
protecție internațională,

b) de a comite, folosind violența, un atac împotriva localurilor
oficiale, reședinței personale sau mijloacelor de transport aparținînd
unei persoane care se află sub protecție internațională și care este de
natură să-i pună în pericol persoana și libertatea,

c) de a amenința cu comiterea unui astfel de atac,
d) de a încerca săvârșirea unui astfel de atac,
e) de a participa în calitate de complice la un astfel de atac
este considerată de statele părți la convenție ca reprezentând o infracțiune conform legislației lor interne.

2. Fiecare stat parte la convenție va sancționa aceste infracțiuni luînd în considerare gravitatea lor.

3. Paragrafele 1 și 2 din prezentul articol nu prejudiciază obligațiile pe care le au statele părți, în virtutea dreptului internațional, de a lua măsurile ce se impun pentru prevenirea altor atingeri aduse integrității corporale, libertății și demnității persoanelor care se bucură de protecție internațională.

Articolul 3

1. Fiecare stat parte va lua măsurile ce se impun în vederea stabilirii competenței sale în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 2 și anume:

a) cînd infracțiunea a fost comisă pe teritoriul său, ori la bordul unei nave sau aeronave înmatriculate pe teritoriul său;

b) atunci cînd autorul prezumat al infracțiunii are naționalitatea statului respectiv;

c) atunci cînd infracțiunea a fost comisă împotriva unei persoane care, avînd dreptul la protecție internațională în sensul articolului 1, se bucură de acest statut în virtutea chiar a funcțiilor pe care ea le exercită în numele statului respectiv.

2. Fiecare stat parte va lua măsurile necesare pentru a-și stabili competența în cazul cînd autorii prezumați ai infracțiunilor nu sunt extrădați, conform art. 8, unuia din statele prevăzute la paragraful 1 din prezentul articol.

3. Prezenta convenție nu exclude exercitarea competenței penale în virtutea legislației interne.

Articolul 4

Statele părți colaborează la prevenirea infracțiunilor prevăzute la art. 2, mai ales pentru:

a) luarea unor măsuri necesare cu scopul de a preveni pregătirea, pe teritoriul lor, a unor astfel de infracțiuni care ar urma să fie comise pe sau în afara acestui teritoriu;

b) schimbul de informații și coordonarea măsurilor administrative și altele, dacă este cazul, cu scopul de a preveni continuarea unor astfel de infracțiuni.

Articolul 5

1. Statul parte pe teritoriul căruia au fost comise una sau mai multe infracțiuni prevăzute la art. 2, dacă are motive să creadă că autorul prezumat al infracțiunii a fugit de pe teritoriul său, comunică celorlalte state interesate, direct sau prin intermediul secretarului general al ONU, orice element de fapt pertinent privind infracțiunea și celelalte informații de care dispune privind identitatea autorului prezumat al infracțiunii.

2. Atunci cînd una sau mai multe infracțiuni prevăzute la art. 2 a fost comisă împotriva unei persoane care se bucură de protecție internațională, statul parte care dispune de informații privind victima și circumstanțele infracțiunii le va comunica, în condițiile prevăzute de legislația sa internă, în timp util și complet, statului parte în numele căruia persoana respectivă își exercită funcțiile.

Articolul 6

1. Dacă consideră că circumstanțele o justifică, statul parte pe teritoriul căruia se găsește autorul prezumat al infracțiunii ia

măsurile necesare potrivit legislației sale interne în vederea asigurării prezenței autorului prezumat al infracțiunii cu scopul de a porni urmărirea penală sau de a-l extrăda. Aceste măsuri sunt notificate fără întârziere direct sau prin intermediul secretarului general al ONU:

- a) statului unde infracțiunea a fost comisă;
- b) statului sau statelor a cărui autor prezumat al infracțiunii are naționalitatea sau, dacă acesta este apatrid, statului pe teritoriul căruia își are reședința permanentă;
- c) statului sau statelor a cărui naționalitate o are persoana care se bucură de protecție internațională sau în numele căruia sau cărora își exercită funcțiile;
- d) tuturor celorlalte state interesate, și
- e) organizațiilor interguvernamentale ale căror persoane se bucură de protecție internațională, în cazul când este vorba de un funcționar sau o personalitate oficială.

2. Orice persoană față de care au fost luate măsurile vizate la paragraful 1 din prezentul articol este în drept:

- a) să comunice fără întârziere cu reprezentantul competent cel mai apropiat al statului a cărui naționalitate o are sau care este abilitat să-l protejeze, dacă este vorba de o persoană apatridă, care este dispus, la cererea sa, să-i protejeze drepturile; și
- b) să primească vizita unui reprezentant al acestui stat.

Articolul 7

Statul parte pe teritoriul căruia se găsește autorul prezumat al infracțiunii, dacă nu-l extrădează, supune cazul, fără nici o excepție și fără întârzieri nejustificate, autorităților sale competente să exercite acțiunea penală, după o procedură conformă cu legislația acestui stat.

Articolul 8

1. În măsura în care infracțiunile prevăzute la art. 2 nu figurează pe lista cazurilor de extrădare în convențiile de extrădare în vigoare între statele părți, ele sunt considerate ca fiind incluse în aceste convenții. Statele părți se angajează să includă aceste infracțiuni ca situații de extrădare în toate tratatele de extrădare ce vor încheia între ele.

2. Dacă un stat parte care subordonează extrădarea existenței unui tratat este sesizat cu o cerere de extrădare de către un alt stat parte cu care nu este legat printr-un tratat de extrădare, poate, dacă decide extrădarea, să considere prezenta convenție ca fiind baza juridică a extrădării pentru aceste infracțiuni. Extrădarea este supusă regulilor de procedură și altor condiții prevăzute de dreptul statului în care se face extrădarea.

3. Statele părți care nu subordonează extrădarea existenței unui tratat recunosc aceste infracțiuni ca constituind între ele cazuri de extrădare supuse regulilor de procedură și altor condiții prevăzute de dreptul statului primitor.

4. În vederea extrădării, aceste infracțiuni sunt considerate între statele părți ca fiind comise atât la locul unde s-au petrecut cât și pe teritoriul statelor ținute să-și stabilească competența în baza art. 3 paragraful 1.

Articolul 9

Persoana contra căreia s-a angajat o procedură judiciară, ca urmare a unei infracțiuni prevăzute la art. 2, se bucură de garanții și tratament echitabil în orice fază a procedurii.

Articolul 10

1. Statele părți își acordă asistență juridică în orice fază a

procedurii penale angajate pentru infracțiunile prevăzute la art. 2, inclusiv în ceea ce privește comunicarea oricăror elemente de probă de care dispun și care sunt necesare realizării scopurilor procedurii.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu afectează obligațiile relative la asistența judiciară prevăzute în orice alt tratat.

Articolul 11

Statul parte care angajează o procedură penală contra autorului prezumtiv al infracțiunii comunică rezultatul definitiv secretarului general al ONU care, la rîndul său, informează despre aceasta celelalte state părți.

Articolul 12

Dispozițiile convenției nu vor afecta aplicarea tratatelor referitoare la azil, care sunt în vigoare la data adoptării prezentei convenții, în ceea ce privește statele care sunt părți la aceste tratate; un stat parte la convenție nu va putea, însă, invoca tratatele referitoare la azil față de un alt stat parte la convenție care nu este parte la aceste tratate.

Articolul 13

1. Orice diferend între două sau mai multe state părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții care nu se soluționează prin negocieri se supune arbitrajului, la cererea uneia din părți. Dacă, în 6 luni de la data cererii de arbitraj, părțile nu cad de acord să se supună arbitrajului, oricare dintre ele va putea supune diferendul Curții Internaționale de Justiție, depunînd în acest sens o cerere conform Statului Curții.

2. Orice stat parte va putea, în momentul semnării prezentei convenții, ratificării sau aderării la ea, să declare că nu se consideră legată de dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol.

Celelalte state părți nu vor fi legate de dispozițiile respective față de un stat parte care va formula o astfel de rezervă.

3. Orice stat parte, care va formula o rezervă conform dispozițiilor din paragraful 2 al prezentului articol, va putea în orice moment să ridice această rezervă printr-o notificare adresată secretarului general al ONU.

Articolul 14

Prezenta Convenție este deschisă pentru semnarea tuturor statelor pînă la 31 decembrie 1974 la sediul central al ONU, la New York.

Articolul 15

Prezenta Convenție urmează a fi ratificată. Instrumentele de ratificare vor fi depozitate la Secretarul General al ONU.

Articolul 16

Prezenta Convenție e deschisă spre aderare oricărui stat. Instrumentele de aderare vor fi transmise spre depozitare Secretarului General al ONU.

Articolul 17

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în a treizecea zi după data depozitării celui de-al 22-lea instrument de ratificare sau aderare la Secretarul General al ONU.

2. Pentru fiecare stat, care ratifică Convenția sau aderă la ea după

depozitarea celui de-al 22-lea instrument de ratificare sau aderare, Convenția va intra în vigoare în a treizecea zi după depozitarea instrumentului său de ratificare sau aderare.

Articolul 18

1. Orice stat parte poate să denunțe prezenta convenție prin notificare scrisă adresată Secretarului General al ONU.

2. Denunțarea va avea efect după 6 luni de la data la care notificarea a fost primită de secretarul general al ONU.

Articolul 19

Secretarul General al ONU va notifica tuturor statelor referitor la:

a) semnarea prezentei convenții, depozitarea instrumentelor de ratificare sau aderare în conformitate cu articolele 14, 15 și 16 și notificarea făcută în conformitate cu articolul 18.

b) data intrării în vigoare a prezentei convenții în conformitate cu articolul 17.

Articolul 20

Originalul prezentei convenții, ale cărei texte în limbile engleză, spaniolă, chineză, rusă și franceză sunt egal autentice, va fi depozitat la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, care va remite copii certificate tuturor statelor.

Întru confirmare subsemnații autorizați în modul convenit de guvernele respective au semnat prezenta convenție, deschisă pentru semnare la New York la data de 14 decembrie 1973.

* În vigoare pentru Republica Moldova din 8 octombrie 1997

Acorduri, Tratat, Convenții

Convenție din 14.12.73 referitoare la prevenirea și pedeapsa pentru crimele săvârșite contra persoanelor care se bucură de protecție internațională, inclusiv contra agenților diplomatici // *Tratate internaționale 14/6, 1999*